Oğlan ve Gizli Porsuk
Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Gizli Porsuk

Ebru Mina TOMURCUK

Sam meraklı bir oğlandı; sıcak kahverengi tenli, kısa kıvırcık siyah saçlı ve ön dişlerinin arasında küçük bir boşluk vardı. Hardal sarısı bir yağmurluk ve kırmızı lastik çizmeler giyer, pirinç tokalı bir bez çanta taşırdı. Yağmurlu bir öğleden sonra, parkta su birikintilerinde sıçrayarak macera arıyordu. Ayaklarının hemen altında bir sırrın beklediğini hiç bilmiyordu.

Sam büyük bir su birikintisine atladığında, kırmızı çizmesi sert bir şeye çarptı. Bu, sarmaşıklarla yarı gizlenmiş ahşap bir kapaktı. Kapağı açtı ve aşağı inen karanlık basamaklar gördü. 'Merhaba?' diye seslendi. Kaba bir ses, 'Kim var orada?' diye yanıt verdi. Sam'in kalbi hızlı çarptı, ama kaçamayacak kadar meraklıydı. Derin bir nefes aldı ve aşağı indi.

Aşağıda, gri tüylü ve yüzü beyaz çizgili bir porsuk, yuvarlak gözlüklerinin ardından ona baktı. Porsuk koyu yeşil örgü bir atkı takmış, ayraçlar ve onarım aletleriyle dolu deri bir çanta taşıyordu. 'Burası benim gizli kütüphanem,' dedi porsuk. 'Eski kitapları güvende tutuyorum.' Sam'in gözleri kocaman açıldı. Tozlu kitaplarla dolu raflar gölgelere doğru uzanıyordu.

Porsuk kendini Bay Diggs olarak tanıttı. 'Bu kitapları yıllardır koruyorum,' dedi. 'Ama dağılıyorlar ve hepsini tek başıma onaramıyorum.' Sam kapağı yırtılmış bir kitap ve sayfaları gevşemiş başka bir kitap fark etti. 'Ben yardım edebilirim!' dedi Sam. 'Bir şeyleri onarmakta iyiyimdir.' Bay Diggs gözlüklerini düzeltti ve ilk kez gülümsedi.

Sam ertesi gün çantasından tutkal ve bant getirerek geri döndü. Bay Diggs ona yırtık bir sayfayı nasıl onaracağını gösterdi. 'Nazikçe,' dedi porsuk. 'Sanki bir kelebeği okşuyormuşsun gibi.' Yan yana çalıştılar ve Sam, Bay Diggs'e hikâyelere olan sevgisini anlattı. Porsuk dinledi, pembe burnu merakla seğirdi. Tozlu kütüphane şimdiden daha sıcak hissettiriyordu.

Günler haftalara dönüştü. Sam ve Bay Diggs kitap üstüne kitap onardılar. Komik şiirlere güldüler, cesur maceralara şaşkınlıkla soluklandılar. 'Sen doğuştan bir kitap doktorusun,' dedi Bay Diggs. Sam ışıldadı. 'Sen de harika bir öğretmensin,' diye yanıtladı. Bir zamanlar sessiz ve unutulmuş olan kütüphane, artık neşeli sohbetlerle yankılanıyordu. Ama Sam, kitapların hâlâ herkesten gizli olduğunu fark etti.

Bir akşam Sam, 'Kütüphaneyi neden sır olarak tutuyorsun? Hikâyeler paylaşılmak içindir,' diye sordu. Bay Diggs kaşlarını çattı. 'Ya insanlar onlara iyi bakmazsa? Ya bana gülerlerse?' Sam elini porsuğun patisine koydu. 'Ben yanında olacağım,' dedi. 'Onları birlikte paylaşabiliriz.' Bay Diggs tozlu raflara baktı ve yavaşça başını salladı.

Sam'in bir fikri vardı. 'Kasabanın kütüphanecisi Bayan Maple'ı davet edelim!' dedi. 'O da bizim kadar kitapları seviyor.' Bay Diggs gergindi ama kabul etti. Ertesi gün Sam, gümüş saçları gevşek bir topuzda toplanmış, parlak yeşil gözlü, uzun boylu ve hafif kambur kütüphaneciyi basamaklardan aşağı indirdi. Kadın erik rengi bir hırka giymiş, yuvarlak ahşap boncuklar takmıştı. 'Aman Tanrım!' diye soluklandı. 'Gizli bir kütüphane!'

Bayan Maple sevinçle ellerini çırptı. 'Bu kitaplar hazine!' dedi. 'Onları kataloglayıp herkesin okumasını sağlamalıyız.' Bay Diggs'in gözlükleri sevinç gözyaşlarıyla buğulandı. 'Gerçekten insanların geleceğini mi düşünüyorsun?' diye sordu. 'Biliyorum gelecekler,' dedi Bayan Maple. 'Ve bu hikâyeleri güvende tuttuğun için seni sevecekler.' Sam, aralıklı dişleriyle geniş bir gülümsemeyle sırıttı.

Birlikte temizlediler ve düzenlediler. Sam rafların tozunu aldı, Bay Diggs kitap sırtlarını onardı, Bayan Maple etiketler yazdı. Haber kasabaya yayıldı. Açılış gününde insanlar basamaklardan aşağı akın etti. Çocuklar kitaplara şaşkınlıkla baktı, anne babalar Bay Diggs'e teşekkür etti. Porsuk dimdik durdu, yeşil atkısı sıkıca sarılıydı ve herkesi karşıladı. 'Kütüphanemize hoş geldiniz,' dedi. 'Lütfen okuyun ve keyfini çıkarın.'

Kütüphane kasabanın kalbi oldu. Sam ve Bay Diggs hikâye saatleri düzenledi, Bayan Maple ziyaretçilerin kitap bulmasına yardım etti. 'Bilgi en iyi paylaşıldığında güzeldir,' dedi Sam bir gün. Bay Diggs başını salladı. 'Ve arkadaşlar kitapları daha da güzelleştirir,' diye ekledi. Her yaştan okuyucuyla dolu kalabalık odaya baktılar ve gülümsediler. Sır ortaya çıkmıştı ve bu harikaydı.

Bay Diggs artık kendisine gülünmesinden endişelenmiyordu. Çocuklar onu seviyor ve ona hediye olarak meşe palamutları getiriyordu. Onlara kitapları nasıl onaracaklarını öğretti ve Sam yardım etti. Kütüphane her hafta daha da hareketlendi. 'Paylaşmanın bu kadar güzel hissettirebileceğini hiç bilmiyordum,' dedi Bay Diggs. 'Çünkü artık yalnız değilsin,' diye yanıtladı Sam. Porsuğun pembe burnu mutlulukla seğirdi.

Bir öğleden sonra Bayan Maple, 'Bütün bu yeni kitaplar için daha fazla rafa ihtiyacımız var!' dedi. Herkes elini taşın altına koydu. Sam 'Yeraltı Kütüphanesi – Herkese Açık' yazan bir tabela boyadı. Bay Diggs tabelayı kapının üstüne astı. 'Artık sır yok,' dedi. 'Burada ne kadar eğlendiğimizin sırrı hariç,' diye güldü Sam. Pati ele çarparak çak bir beşlik yaptılar.

Günün sonunda Sam ve Bay Diggs kitapların arasında oturdu. 'Bana paylaşmanın cesur olduğunu öğrettin,' dedi Bay Diggs. 'Sen de bana eski kitapların bile anlatacak yeni hikâyeleri olduğunu öğrettin,' diye yanıtladı Sam. Kütüphaneyi birlikte yürütmeye söz verdiler. Bayan Maple sıcak çikolata getirdi ve bir sonraki hikâye saatini planladılar. Kütüphane yuva gibi hissettiriyordu.

O günden sonra Sam her gün okuldan sonra ziyarete geldi. Basamaklardan inerken, 'Bay Diggs, ben geldim!' diye seslenirdi ve porsuk bir kitap yığınının arkasından el sallardı. Kasaba kütüphanelerini sevdi ve bir zamanlar unutulmuş kitaplar yeniden okundu ve sevildi. Sam bilginin paylaşıldıkça büyüdüğünü, Bay Diggs ise arkadaşların her şeyi daha güzel yaptığını öğrendi.

Ve eğer bir gün sarmaşıklarla gizlenmiş ahşap bir kapak bulursanız, açın. Belki de yeşil atkılı bir porsuk, sarı yağmurluklu bir oğlan ve paylaşılmayı bekleyen hikâyelerle dolu bir kütüphane bulursunuz. Çünkü en güzel sırlar, arkadaşlarla paylaştıklarımızdır.